

ede meget. Faktisk var udgangspunktet for den nye regering i 1993 en historisk chance. På tærsklen til en vækst af historiske dimensioner satte regeringen sig da også høje mål bl.a. et succeskriterium, der gik ud på, at arbejdsløshedskurven skulle knækkes – i øvrigt et mål, vi alle er enige i.

Men sandheden er, at knækket stadig væk kun går én vej, og det er opad. Også selv om tusinder er sendt ud af statistikken ved hjælp af orlov. Vi har gang på gang måttet konstatere, at regeringen ikke kan leve op til sine løfter – heller ikke her. Det er kommet så vidt, at vi forleden kunne høre økonomiministeren udtale, at hvis hun havde kendt fremtiden, så ville man ikke have valgt det succeskriterium for regeringen. Problemet er bare, at det ikke hjælper noget, at regeringen fortryder målet, for målet er vi alle enige om, men regeringen burde erkende, at det er midlerne, der er noget galt med.

Fru Pia Gjellerup benyttede chancen til at erklære, at godt nok var ledigheden steget, men det var beskæftigelsen også. Det er direkte usandt. Fru Pia Gjellerup kan blot slå op i regeringens egen økonomiske oversigt, der kom for få dage siden, tabel B.19., side 55, og konstatere, at der er færre beskæftigede, end da regeringen tog over, og der vil også være færre i 1995. Der er flere i kunstige beskæftigelsesforanstaltninger, der er flere på orlov, som skal trækkes fra i statistikken, der er flere efterlønsmodtagere, og der er i det hele taget færre beskæftigede i den arbejdsdygtige alder. Tallene står sort på hvidt fra regeringen selv. Jeg kan ikke forstå, at fru Pia Gjellerup vil være bekendt at stå heroppe og sige usandheder om egne tal.

Arbejdsløsheden er vores største problem, og vi skal også gøre noget for at afhjælpe den. Men når nu ikke det har hjulpet, som regeringen har sat i gang, så håber vi, man vil være med til nytænkning. Vi håber, man vil være med til en nytænkning, der kan få ændret den tendens, som vi alle sammen er utrolig kede af.

Vi håber også, at man samtidig vil være med til en nytænkning, der kan gøre, at vi kan påbegynde en afbetaling på vores gældsætning. Vi står bl.a. her og diskuterer, om vi skal bruge f.eks. 1 mia. kr. mere på sundhedsvæsenet. Samtidig betaler vi hver eneste måned 5 mia. kr. i renter på vores gæld. Så det ville virkelig nytte noget, hvis vi kom af med den.

En fornuftig finanslov med et faldende underskud vil også være et godt signal til finansmarkederne og dermed et forsøg på at få sænket

renten. Når vi læser regeringens tal – også skønnet over de forskellige økonomiske udviklinger – så virker det mest til, at økonomien kun holdes sammen ved hjælp af baglænsregning. Det er ikke holdbart. Det narrer heller ikke finansmarkederne, for det viser rentens højde. Det kan simpelt hen gøres bedre.

Det Konservative Folkeparti er af den grundlæggende opfattelse, at det drejer sig om at gøre det attraktivt at oprette job. Det drejer sig om at gøre det attraktivt at investere i job. Det grundlæggende problem – at vi ikke får arbejdsløsheden ned selv med en historisk vækst – er, at der er en for dårlig forbindelse mellem arbejdsmarkedspolitikken og erhvervs politikken, en for dårlig forbindelse mellem erhvervs politikken mål og skattepolitikken og en for dårlig forbindelse mellem arbejdsmarkedspolitikken og socialpolitikken.

Virkemidlerne har hver for sig på mange områder spillet fallit. Skal vi løse de problemer, kræver det, at vi har mod til at tage fat – også om de ømme tæer. Et samfund står stille, hvis man ikke tør røre ved såkaldte velerhvervede rettigheder. Derfor skal vi væk fra at beskytte de hellige køer og frem til åbne diskussioner om nødvendigheden af forandringer for at sikre vores fremtidige velfærd. Specielt den socialdemokratiske del af regeringen har traditionelt været bange herfor.

Selv når socialdemokrater kommer for skade at fremkomme med utraditionelle tanker og ønsker om forandring, så går der ikke ret lang tid, før man får kolde fødder, eller førend andre socialdemokrater sørger for at få beton hældt ned i halsen på synderen, som en avis skrev i går. Hvilket får mig til at komme med en lille sidebemærkning angående brugen af ordet beton her på Borgen. Det har betonbranchen været lidt fortørnet over. Det skal man nu ikke være, men de gode kvaliteter, beton indeholder, når det drejer sig om bygninger og broer osv., er nu engang mindre heldige, når det drejer sig om politikere: Den er tung, den er fuldstændig uimodtagelig for vind og vejr, og den bliver stående på samme sted, uanset hvad der sker i omgivelserne. Det er den karakteristik, der gør, at vi benytter dette ord om visse politikere.

Udgangspunktet for Det Konservative Folkeparti i forhandlingerne om en finanslov vil naturligvis være vores ønsker om at få drejet udviklingen i en anden retning. Det drejer sig ikke kun om at fjerne noget. Vi har også ønsker om at bruge penge på en anden måde, og vi har øn-